

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. januar 2014
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Mette Kjølby Miller-
Harris
Sagsnr.: 2014-0037-0064
Dok.: 1031500

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ret til fortsat ophold ved ægtefælles død) (L 106), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 15. januar 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Karen Hækkerup

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ret til fortsat ophold ved ægtefælles død) (L 106):

”Vil udlændingemyndighederne i sager af den type, som denne lovændring omfatter, være forpligtet til at tillægge hensynet til barnets tarv øget vægt, hvis Folketinget på et senere tidspunkt vedtager at inkorporere FN’s konvention om barnets rettigheder i dansk lovgivning?”

Svar:

Danmark har ratificeret FN’s konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder. Konventionen trådte i kraft den 2. september 1990. For Danmarks vedkommende trådte den i kraft den 18. august 1991. Konventionen indeholder en lang række forskellige rettigheder, herunder f.eks. krav om ikke-diskriminering (artikel 2), hensynet til barnets tarv (artikel 3), retten til livet (artikel 6), retten til navn, statsborgerskab og identitet (artikel 7 og 8), ret til ikke at blive adskilt fra sine forældre (artikel 9), barnets ret til at blive hørt i alle forhold, som angår barnet selv (artikel 12) mv. Konventionen er ikke inkorporeret i dansk ret.

Danske retsregler skal ved fortolkningstvivel fortolkes på en måde, der bringer dem i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtigelser, og de danske domstole samt andre retsanvendende myndigheder skal tage udgangspunkt i, at lovgiver må formodes ikke at ville handle i strid med Danmarks folkeretlige forpligtigelser. Domstolene og andre retsanvendende myndigheder skal derfor anvende de nationale regler på en sådan måde, at en krænkelse af de internationale forpligtigelser undgås.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 26, at udlændingemyndighederne ikke må træffe afgørelse om udvisning, såfremt dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtigelser. Udlændingelovens § 26 finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser om inddragelse af en opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 19, stk. 6.

Uanset at FN’s konvention om barnets rettigheder ikke er inkorporeret i dansk ret, er udlændingemyndighederne således forpligtet til at inddrage konventionens bestemmelser, herunder hensynet til barnets tarv, i forbindelse med administrationen af de udlændingeretlige regler.

Denne retstilstand er bl.a. blevet bekræftet af Vestre Landsret ved dom af 14. maj 2013 (U.2013.2425), hvor domstolen ophævede Justitsministeriets

afgørelse om inddragelse af en thailandsk drengs opholdstilladelse under henvisning til artikel 3 i FN's konvention om barnets rettigheder:

”Det må efter de omstændigheder, der forelå ved Justitsministeriets afgørelse af 8. november 2012, lægges til grund, at M har undladt at lære A thai, og at hun derfor har vanskeligt ved at kommunikere direkte med ham. Hun rejste tilbage til Thailand uden at forsøge at få drengen, der da var 5 år, med. På denne baggrund må M anses for reelt at have opgivet A. Under hensyn til A's alder ved ankomsten til Danmark kan han ikke have nogen erindring om Thailand, og hele hans forestillingsverden må derfor anses for knyttet til Danmark. Som anført af byretten må N anses for at være A's primære omsorgsperson. De anførte forhold er af central betydning for et barns tarv, jf. herved FN's børnekonventions artikel 3, stk. 1. De ses imidlertid ikke at være inddraget særskilt i Justitsministeriets vurdering efter udlændingelovens § 26, stk. 1, vedrørende A. Justitsministeriet har i sin vurdering med rette inddraget overførelsen af forældremyndighed til N i sammenhæng med hans manglende biologiske slægtskab med A, omgængelseshensyn samt moderens omsorgspligt. Disse forhold kan imidlertid ikke fritage for, at der foretages en selvstændig vurdering af, om A's faktiske situation i relation til kriterierne i udlændingelovens § 26, stk. 1, uanset de nævnte forhold fører til, at inddragelse af opholdstilladelsen anses for en særlig belastning for et barn på godt 5½ år. På den anførte baggrund og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten herefter, at inddragelsen af A's opholdstilladelse må antages at virke så belastende, at der er grundlag for at ophæve Justitsministeriets afgørelse i forhold til ham, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1.”

En eventuel inkorporering af FN's konvention om barnets rettigheder i dansk lovgivning vil således ikke i sig selv føre til, at udlændingemyndighederne i videre omfang end nu vil være forpligtet til at inddrage hensynet til barnets tarv i forbindelse med administrationen af de udlændingeretlige regler.